

ת"פ 2595/08/13 - מדינת ישראל נגד עומר נתשה

בית המשפט המחוזי בירושלים
בפני סגן הנשיא, כב' השופט משה דרורי

11 מאי 2015

ת"פ 2595-08-13 מדינת ישראל נ' נתשה

מדינת ישראל

המאשימה:

על-ידי ב"כ עו"ד יובל קדר

פרקליטות מחוז ירושלים (פלילי)

נגד

הנאשם:

עומר נתשה

על-ידי ב"כ עו"ד עאטף פרחאת

גזר-דין

כללי

1. נגד הנאשם הוגש כתב אישום מקורי, אשר ייחס לו עבירת שוד, לפי סעיף 402(ב) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן - החוק).
2. לאחר שהתיק נקבע להוכחות והוגש תיק מוצגים, הסכימו הצדדים, ביום 2.9.14, להגיע להסדר טיעון, לפיו כתב האישום יתוקן בשנית, הנאשם יודה בו, והצדדים יטענו לעונש, באופן חופשי.
3. על פי כתב האישום המתוקן בשנית, שבו הודה הנאשם, ניתנה הכרעת דין, ביום 2 אלול תשע"ד (2.9.14), שבה הורשע הנאשם, על פי הודאתו, בכתב האישום המתוקן בשנית.

האישומים

4. וכך נכתב בכתב האישום המתוקן בשנית, לצורך הסדר הטיעון:

1. "בילה שבין תאריך 27.7.13 לתאריך 28.7.13, בשעה 00:00, או בסמוך לכך, הלך אחמד גושה (להלן - המתלונן) בדרך בית חנינה בירושלים, בסמוך לתחנת הרכבת הקלה.
2. באותה העת עבר במקום הנאשם יחד עם שניים אחרים (להלן - האחרים). לאחר אינטראקציה בין המתלונן לנאשם ולאחרים, שמהותה אינה ידועה למאשימה, החלו הנאשם והאחרים להכות את המתלונן, וכן הנאשם חנק את

המתלונן מאחוריו, תוך שהאחרים ממשיכים להכות את המתלונן. במהלך התקיפה, הכניס אחד מהאחרים את ידיו לכיסיו של המתלונן על מנת לחפש דברי ערך, והצליח לקחת מתוך אחד הכיסים פלאפון סוג אייפון 5 (להלן - הפלאפון). מיד לאחר מכן, ברחו הנאשם והאחרים מהמקום.

3. כתוצאה מהתקיפה, סבל המתלונן משפשושים וסימני חבלה בפנים ומשטף דם פנימי בזרוע יד שמאל.

4. זמן מה לאחר מכן מכרו הנאשם והאחרים את הפלאפון, תמורת 1700 ₪.

5. במעשיו המתוארים לעיל תקף, הנאשם את המתלונן בצוותא עם אחרים וגרם לו לחבלות של ממש, וכן קיבל נכס כשהוא יודע כי בפשע נגנב".

5. ואלה הן הוראות החיקוק שבהן הודה הנאשם ובהן הורשע בהכרעת הדין הנ"ל:

1. תקיפה הגורמת חבלה בנסיבות מחמירות, עבירה לפי סעיף 382(א) לחוק.

2. קבלת נכסים שהושגו בפשע, עבירה לפי סעיף 411 לחוק.

6. לאור גילו של הנאשם (יליד 1994), שבעת האירוע היה כבן 19 שנים והוא כיום כבן 21, ניתנה על ידי החלטה (בהסכמת הצדדים), לפיה שירות המבחן יכין תסקיר בעניינו של הנאשם (החלטה מיום ז אלול תשע"ד (2.9.14), פסקה 1, עמ' 34, שורות 26-27).

תסקירי שירות המבחן

7. תסקיר שירות המבחן הראשון, מיום ט חשוון תשע"ה (2.11.14), החתום על ידי רואן אבו ג'וליה, קצינת מבחן למבוגרים, מתאר את הנאשם, בן 19 וחצי, הנמצא במעצר בית, ועובד בעבודות סידורים בסופר מרקט.

הוא למד עד כיתה יא, ועזב מחוסר מוטיבציה וקשיים לימודיים. הוא נהג לעזור בליווי אביו אשר סובל מנכות מולדת ומתקשה לתפקד. כמו כן, נהג ללוות את אחותו שסובלת ממחלת סרטן. שירות המבחן מעריך, כי משימות הוריות אלה, שהוטלו על הנאשם, לא תאמו את גילו ואת השלב ההתפתחותי שלו. על רקע זה, התפתחו אצל הנאשם תחושות תסכול וחוסר אונים קשים. בהקשר זה, מציין שירות המבחן, כי הנאשם סיפר לקצינת המבחן, שהוא משתתף באימוני אגרוף, והוא קיבל מדליות רבות, ונחשב לאחד המתאגרפים הטובים ביותר בארץ. שירות המבחן מעריך, כי "אימון באגרוף היא דרך הישרדותית שמסייעת לו, בין היתר, לצורך פורקן תסכוליו וכעסים".

שירות המבחן מתייחס גם להורים, ומתרשם כי מדובר בדמויות הוריות לא סמכויות, לא מכילות ולא מכוונות את התנהגותו של הנאשם, כאשר מעורבותם של ההורים בענייני ילדיהם, היא מועטה. כאמור,

הנאשם ממלא פונקציות הוריות, בכך שמסייע לאחותו חולת הסרטן ולאחיו שסובל מנכות ברגלו, וכל זאת, לאור קשיי הטיפול של שני הוריו.

8. תחת הכותרת "**היסטוריה עבריינית והעבירה הנוכחית**", מוזכר תיק אחר המתנהל נגד הנאשם, בגין חשד להפרת הוראה חוקית מיום, 29.9.14.

בהתייחסותו למעורבותו בתיק הנוכחי, נכתב בתסקיר כי הנאשם לוקח אחריות חלקית, וכי הוא ניסה להמעיט את חלקו בביצוע העבירות ולהשליך אחריות הביצוע על שותפיו לעבירה.

בתסקיר מצוין, כי הרקע לביצוע העבירות הוא סכסוך בין הנאשם לבין חבורת בחורים, חברי המתלון. באירוע קודם, לטענת הנאשם, הוא נדקר על ידם והופנה לבית החולים ואושפז לתקופה קצרה, אך לא הציג כל מסמך רפואי בנוגע לכך, אף שהתבקש לעשות כן על ידי שירות המבחן. לדברי הנאשם, נערכה "סולחה" בינו לבין קבוצת חברים זו. עם זאת, באירוע נשוא כתב האישום, המתלון הקניט את הנאשם, והתנהג אל הנאשם וחברי בצורה פרובוקטיבית ופוגעת. למרות זאת, מציין שירות המבחן כי הנאשם התקשה לתאר את חלקו בביצוע העבירה, ונטה להשליך את עיקר האחריות על שותפיו לעבירה.

9. במסגרת הפרק "**הערכת הסיכון לעבריינות והסיכוי לשיקום**", על בסיס החסכים הרגשיים של הנאשם מאז ילדותו והעדר דמויות הוריות חיוביות, התרשמות שירות המבחן היא כי הנאשם עדיין לא גיבש לעצמו אישיות וזהות בשלות ומגובשות, וכי הוא בשלב של חיפוש עצמי ופיתוח עצמאות. בשל כך, הוא מתקשה למצוא את דרכו ולממש עצמו באופן בונה, ולכן, נוטה לעתים לפעול בדרך אשר עלולה להזיק לו.

במסגרת גורמי הסיכון, מוזכרים גם קווים ילדותיים, המתבטאים, בין היתר, בטשטוש גבולות בין המותר והאסור, והקושי להעריך את השלכות מעשיו. שירות המבחן מעריך, כי במצבים בהם נתון הנאשם בין קונפליקט לבין תסכול, הוא מתקשה להתמודד איתם בדרך בונה, ונוטה לפעול בדרך שאיננה מותאמת לסיטואציה ובאופן אימפולסיבי.

לכן, הערכת שירות המבחן היא, כי הנאשם נמצא ברמת סיכון בינונית, להישנות התנהגות אלימה נוספת, בדרגת חומרה בינונית, וכל זאת במסגרת גורמי הסיכון לחזרה על התנהגות עבריינית בעתיד.

לצד זאת, מציין שירות המבחן את הגורמים המנבאים את הסיכוי לשיקום: מעורבות ראשונה בפלילים; המעצר וההליך השיפוטי מהווים עבורו גורם משמעותי, שהמחיש לו את חומרת מעשיו; ההשלכות החמורות לכך הביאוהו לעריכת תהליך של בדיקה עצמית.

10. בפרק "**ההמלצה ותכנית השיקום**", מצינת קצינת המבחן, כי תוך מודעות לחומרת העבירות, יש להביא בחשבון את רצונו של הנאשם לקבל עזרה, והערכת שירות המבחן כי השתלבות בתהליך טיפולי עשויה לסייע לו בהבנה מעמיקה, באשר לנסיבות מעורבותו בפלילים, וכן עיבוד החוויות שעבר וחיזוק החלקים המתפקדים שלו.

ההמלצה היא לתקופת ניסיון טיפולי של שלושה חודשים, שבסופה תבוא המלצה מגובשת. בהמשך נאמר, כי אם ההמלצה לניסיון טיפולי תידחה על ידי בית המשפט, ויוחלט לגזור את עונשו, ההמלצה היא להימנע משליחתו לריצוי מאסר בתוך כותלי הכלא, ואם יוטל עליו מאסר, ההמלצה היא לאפשר לו לרצותו במסגרת עבודות שירות.

11. בישיבה מיום יט חשון תשע"ה (12.11.14), החלטתי כי שירות המבחן יטפל בעניינו של הנאשם, כולל השתתפות בקבוצות טיפול, ויגיש תסקיר משלים, לא יאוחר מיום 12.2.15.

במקביל, ומבלי להבטיח דבר (כולל הצהרת הנאשם, כי החלטת בית המשפט לפיה הוא מופנה לממונה על עבודות שירות, אין בה כדי להבטיח דבר כי העונש יהיה בעבודות שירות - עמ' 37, שורות 19-22), הוריתי לממונה על עבודות שירות להגיש חוות דעת בעניין התאמתו של הנאשם לביצוע עבודות שירות.

12. התסקיר המשלים של אותה קצינת מבחן, מיום כא שבט תשע"ה (10.2.15), מדווח על השתלבותו של הנאשם בטיפול ביחידה, מאז 8.1.15, במספר פגישות. התרשמות שירות המבחן היא, כי הנאשם מגלה מודעות ראשונית וחלקית להתנהגותו הבעייתית והעבריינית, אך יחד עם זאת הוא מתקשה בהבנה מעמיקה של התנהגותו הנ"ל.

לאור זאת, חוזר שירות המבחן וממליץ להימנע מלשלוח אותו למאסר בתוך כותלי הכלא, כי לכך יהיו השלכות פוגעות ביותר, וכי מאסרו ירוצה במסגרת עבודות שירות.

לעניין השתלבות בתהליך טיפולי, ההמלצה היא כי יש להטיל עליו צו מבחן למשך שנה, כאשר במסגרת זו הוא ישתלב בטיפול במסגרת היחידה לקידום נוער, תוך ניסיון לשלבו בקבוצה טיפולית של שליטה בכעסים במסגרת שירות המבחן.

חוות דעת הממונה על עבודות שירות

13. כאמור לעיל (פיסקה 11 סיפא), קבעתי כי הנאשם יופנה לממונה על עבודות שירות.

14. ביום 12.2.15, קיבלתי את מכתב הממונה, לפיו הנאשם לא התייצב לראיון, על אף תיאום טלפוני.

לאחר בירור, בישיבת בית המשפט, מיום 16.2.14, לפיו לא הגיע הנאשם לממונה על עבודות שירות עקב מזג האוויר, החלטתי לאפשר לו להופיע בפני הממונה פעם נוספת (פיסקה 4(ב) להחלטתי, מיום כז שבט תשע"ה (6.2.15)).

15. לבסוף, הופיע הנאשם בפני הממונה על עבודות שירות, וניתנה על ידי הממונה חוות דעת חיובית, ביום 22.3.15, לפיה הוא מתאים לביצוע עבודות שירות, בגבעת התחמושת, החל מיום 22.7.15.

תמצית טיעוני המאשימה לעונש

16. ב"כ המאשימה, עו"ד יובל קדר, טען למתחם עונש הולם שבין 12 לבין 24 חודשי מאסר בפועל, כאשר העונש המתאים לנאשם צריך להימצא באמצע המתחם, ולצידו מאסר על תנאי, ופיצוי למתלונן (עמ' 44, שורות 14-16 לפרוטוקול, מיום י אייר תשע"ה (29.4.15)).
17. בהמשך, טען עו"ד קדר, כי מדובר בעבירה שנייה המיוחסת לנאשם וכי הוא פגע בערכים הבסיסיים של שלמות גופו של המתלונן והפגיעה בזכות הקניין שלו.
- ב"כ המאשימה ער לאמור בתסקיר שירות המבחן, כולל הדברים החיוביים הכלולים בו, אך, לטענתו, יש להתחשב גם באינטרס הציבור.
- ב"כ המאשימה הוסיף והסביר, כי חברו של הנאשם שהורשע בעבירת שוד, נדון ל-12 חודשי מאסר, עקב נסיבות חיים קשות והיותו חרש אילם, כאשר ב"כ המדינה ער לכך, שאותו חבר הורשע בעבירת שוד, ואילו במקרה שבפנינו מדובר בעבירות אחרות, קלות יותר.

תמצית טיעוני הנאשם לעונש

18. ב"כ הנאשם, עו"ד עאטף פרחאת, טוען כי אם לא היה מוגש מלכתחילה כתב אישום זה לבית המשפט המחוזי, כי אז כתב האישום המתוקן, מקומו בבית משפט השלום, ובמקרה זה המתחם הראוי הוא מאסר מותנה עד מספר חודשי מאסר, כולל אפשרות לריצוי בעבודות שירות (עמ' 46, שורות 14-20 לפרוטוקול).
- לעניין נסיבות העבירה, מציין עו"ד פרחאת, כי הכנסת היד לכיסו של המתלונן והוצאת הפלאפון וגניבתו, לא נעשו על ידי הנאשם, אלא על ידי אחרים.
- יתירה מזו, הנאשם לא ידע על כך שאותו אחר הכניס את ידו לכיסו של המתלונן; רק למחרת היום נודע לנאשם על כך, ועל כן, העבירה המיוחסת לנאשם בתחום הרכושי היא קבלת נכסים שהושגו בפשע, ולא גניבה (עמ' 46-47 לפרוטוקול).
- ב"כ הנאשם גם מתייחס להעדר התכנון ולרקע של האינטראקציה בין שתי קבוצות הנערים.
- לעניין החבלה הפיזית במתלונן, מדגיש הסנגור, כי מדובר בסימני חבלה קלים. מבחינה כספית, מדובר בפלאפון שערכו 1,700 ₪.
19. ב"כ הנאשם, ביקש להתייחס אל מרשו כמי ששייך לקבוצת "בגיר קטין", ועל כן, העונש המתחייב צריך להיות קרוב לזה של קטין, לעומת בגיר.

20. לענין גזירת העונש, התייחס הסנגור לשני התסקירים, למעצר הקצר בפועל שבו היה הנאשם, ולאחר מכן, למעצר הבית של כשנתיים. כן טען הסנגור כי יש להתחשב גם בשיקולי השיקום, לאור התסקיר העדכני, מיום 10.2.15, בו נאמר כי הנאשם משולב בטיפול ביחידה לקידום הנוער.

21. לענין השוואה לנאשם השני, שנידון למאסר של 12 חודשים, מבליט הסנגור את ההבדלים הבאים: האחר הורשע לאחר שמיעת הוכחות, לא לקח אחריות, כפר והורשע בעבירת שוחד. מכל מקום, אם העונש של האחר הוא 12 חודשי מאסר, כי אז יש להסתפק ביחס למרשו בעונש מאסר בעבודות שירות.

23. הנאשם עצמו אמר במילותיו האחרונות: **"אני מצטער על מה שעשיתי. למדתי מזה משהו שאלמד לכל חיי. למדתי שיש דברים שאפשר לפתור בלי אלימות ובדיבורים"** (עמ' 48, שורות 29-30).

דין

24. בעניינינו, חל תיקון 113, המחייב לקבוע תחילה את העונש ההולם (סעיף 40ג(א) לחוק), ולאחר מכן לקבוע בתוכו את העונש המתאים.

מתחם העונש ההולם

25. הערכים שיש להביאם בחשבון, לענין מתחם העונש ההולם, הם אלה:
שלמות גופו של אדם, שהיא העבירה הראשונה שבה הורשע הנאשם, דהיינו: תקיפה הגורמת חבלה בנסיבות מחמירות;
זכות הקניין, שכן העבירה השנייה היא קבלת נכסים שהושגו בפשע.

26. אולם, סעיף 40ג(א) לחוק קובע, כי על בית המשפט להתחשב בערך החברתי, **"במידת הפגיעה בו"**. בהקשר זה, חלק גדול מטיעוני ב"כ המאשימה, עו"ד קידר, מתייחס למודל תיאורטי של שוד באלימות, בעוד שבמקרה שבפנינו מדובר בתקיפה שבה סבל המתלונן משפשושים וסימני חבלה בפנים ומשטף דם פנימי בזרוע יד שמאל, כאשר לא מוזכר בכתב האישום מהו הנזק הרפואי שנגרם למתלונן, ועל כן, יש להניח כי מדובר בנזק מינורי.

מכל מקום, ב"כ המאשימה לא הביא - במסגרת ראיות לעונש - כל נתון על נפגע העבירה. גם בענין זה, העדר מידע, פועל, על פי הכללים המקובלים, לטובת הנאשם.

אף לענין מידת הפגיעה בערך המוגן של הקניין, מקובלת עליו עמדת הסנגור, כי אין מדובר בגניבה, שבה לא הורשע הנאשם (ולא כל שכן, שלא הורשע בשוד, שבו הורשע השותף, ולא הנאשם), וכי רק

למחרת היום נודע לנאשם כי הפלאפון נלקח מהמתלון (ראה: פסקה 18, לעיל).

27. אשר למדיניות הענישה הנהוגה, כמעט ולא הובאו פסקי דין במקרה דומה.

פסק דינו של בית משפט השלום, שאותו הביא ב"כ המאשימה (ת"פ 26382-03-14, מדינת ישראל נ' גריגורי סטולוביץ (2013), מפי כב' השופט עידו דרויאן, מבית משפט השלום בל-אביב-יפו), עוסק בהתנפלות על אדם, ללא סיבה וללא היכרות מוקדמת, תוך חבטה בכל חלקי הגוף ובפנים, לרבות אגרופים לכיוון הראש, כאשר הנאשמים באותו מקרה לא חדלו מתקיפה פרועה, וכשהמתלון התכופף המשיכו להלום בפניו ולבעוט בו. האירוע המתואר בפרשה הנ"ל, הוא חמור הרבה יותר מהמקרה שבפנינו.

על כן, אותו מתחם ענישה המתייחס לאלימות לשמה, ללא סיבה וללא תועלת, שנקבעה באותה פרשה ל-10 עד 24 חודשי מאסר, אינו מתאים למקרה שבפנינו; שלא להזכיר את טענת המאשימה, כי במקרה שלנו מבקשת היא להתחיל במתחם של 12 חודשי מאסר, במקום 10 חודשים, כאמור באותו פסק דין יחיד שהביאה.

28. מתחם העונש ההולם נקבע, גם בהתחשב בנסיבות, על פי סעיף 40ט(א) לחוק.

בענייננו, ניתן לומר כי לא הוכחה כלפי הנאשם הנסיבה המחמירה של התכנון (כאמור בפסקה (1) שבסעיף), וגם לא ברור מה חלקו היחסי לעומת האחרים (פסקה (2)).

לעניין הנזק שנגרם (פיסקאות (3) ו-(4)), כבר נאמרו דבריי לעיל.

ככל שמדובר בנסיבות שהביאו את הנאשם לבצע את העבירה (פסקה (5)), הזכרתי את הסכסוך הקודם בין שתי קבוצות הבחורים (ושוב, בשונה מאותה התנפלות, ללא סיבה, שהוזכרה בפסק הדין שהביאה המאשימה).

הפרמטרים האמורים בפיסקאות (6) עד (9) לאותו סעיף, אינם רלבנטיים.

לעניין פסקה (10), אכן מדובר באלימות, אך היא רחוקה מאותה אכזריות והתעללות המוזכרות בפסקה הנ"ל.

לא הוכח ניצול לרעה של כוחו ומעמדו של הנאשם, ביחסיו עם נפגע העבירה, כאמור בפסקה (11).

29. שילוב כל הנתונים הללו, מביא לכך שמתחם העונש ההולם הוא בין מספר חודשי עבודות שירות לבין שנת מאסר.

לא נראית לי עמדת הסנגור, כי תיק זה, על פי נסיבותיו, ראוי למתחם המתחיל במאסר על תנאי, ואף לא למתחם המסתיים עבודות שירות, שכן על המתחם לכלול גם מאסר בפועל, היכול להגיע לכדי שנת מאסר.

30. ככל שמדובר בעונש הראוי, אתיחס אל הנתונים המוזכרים בסעיף 40יא לחוק, על פי סדר הסעיף:

יש להביא בחשבון כי עונש המאסר בפועל לתקופה משמעותית, כפי שמבקש ב"כ המדינה, יפגע גם בנאשם וגם בבני משפחתו, שהוא עוזר לטפל בהם (כאמור בפיסקאות (1) ו-(2) לאותו סעיף).

לא הוכח כל נזק שנגרם לנאשם מביצוע העבירה או מהרשעתו (שהוא הפרמטר האמור בפיסקה (3)), פרט לעצם ההרשעה.

לעניין נטילת אחריות של הנאשם על מעשיו (פיסקה (4)), מציין שירות המבחן, כי מדובר בנטילת אחריות חלקית; אך, עדיין די בה לצורך הבנת הנאשם כי עליו להשתקם ולהיות מטופל, נושא שאתיחס אליו במסגרת הפעלת שיקולי השיקום, כאמור בסעיף 40ד, בדיון להלן (פיסקה 31).

הנאשם לא עשה מאמצים לתקן את תוצאות העבירה לפצות על הנזק שנגרם (כאמור בפיסקה (5)), וזאת יקבע במסגרת גזר הדין.

לעניין שיתוף הפעולה של הנאשם עם רשויות אכיפת החוק (פיסקה (6)) - הנאשם הודה, אם כי לא בשיבה הראשונה, ובכך גם חסך את עדות המתלונן.

לא ניתן לומר, כי לנאשם התנהגות חיובית ותרומה לחברה (כאמור בפיסקה (7)), אך הנאשם עושה מאמץ להשתקם, כדי להיות בעתיד אדם התורם לחברה.

לעניין נסיבות חיים קשות של הנאשם, שהייתה להן השפעה על ביצוע מעשה העבירה (כאמור בפיסקה (8)), שירות המבחן אכן מציין עבר לא פשוט בתקופת הילדות, וקושי שלו לתפקד במקום הוריו.

הפרמטר המופיע בפיסקה (9) - התנהגות רשויות אכיפת החוק - אינו רלבנטי.

לעניין חלוף הזמן מעת ביצוע העבירה (פיסקה (10)) - אכן חלפו קצת פחות משנתיים מאז האירוע, ותקופה זו נוצלה לצורך טיפול של הנאשם, במסגרת שירות המבחן, שיקול חשוב לקולא.

לעניין השיקול האחרון (פיסקה (11)), אין מחלוקת כי לנאשם אין עבר פלילי, וכי זה המעשה היחיד שביצע, ומאז יולי 2013 (מועד ביצוע העבירה), לא הורשע בדין.

31. שיקול נוסף, משמעותי מאד, במסגרת קביעת העונש הראוי, הוא שיקול השיקום, כאמור בסעיף 40ד לחוק.

תסקירי שירות המבחן הובאו לעיל (פיסקאות 7-12), ומהם עולה כי הנאשם מוכן להשתתף בקבוצות טיפוליות, ואף נטל חלק בכמה מפגשים.

מבחינה זו, חלות הוראות סעיף 40ד לחוק; גם אם פעולות השיקום לא הסתיימו עד תומן, די בכך כדי לענות על החלופה האחרת באותו סעיף, 40ד(א), דהיינו: **"יש סיכוי של ממש שישתקם"**.

סעיף זה מאפשר חריגה ממתחם העונש ההולם, לכיוון הקולא. לא כל שכן, שהוא מצדיק להימצא ברף התחתון של המתחם.

לעניין השיקום, יש לזכור את הפסיקה של בית המשפט העליון, הנותנת חשיבות ומשקל רב לאותו סעיף 40ד, המצדיק הפחתה בעונש. ב"כ הנאשם, עו"ד פרחאת, הביא שני פסקי דין: ע"פ 7228/11 פלוני נ' מדינת ישראל (2012), בפיסקאות 10-11, מפי כב' השופט ג'ובראן; וכן אמרתו של כב' השופט - כתוארו אז - אליקים רובינשטיין, בבש"פ 4467/08 פלוני נ' מדינת ישראל (2008), בפיסקה ח(2)).

לכל אלה יש להוסיף גזר דין מפורט, שנתתי רק בחודש שעבר, שבו בעבירות רכוש חמורות יותר, שכללו גם שוד, ולאור שיקולי שיקום, קבעתי עונש של שישה חודשי מאסר בעבודות שירות (ת"פ 1304-05-14 מדינת ישראל נ' מאור הלר (2015)).

32. ב"כ הנאשם הביא פסיקה לעניין מעמדו של מרשו, כמי שהוא "קטין בגיר" או "בגיר צעיר" (ע"פ 5048/09 פלוני נ' מדינת ישראל (2009)).

אולם, אין זה הקו המכריע והמחייב בבית המשפט העליון כיום, שכן הפסיקה החדשה, המעודכנת, מורה לנו שלא לחדש קטגוריות חדשות של "בגיר קטין" (ראה דברי כב' השופטת אסתר חיות וכב' השופט נעם סולברג בע"פ 542/14 ניסים דבוש נ' מדינת ישראל (2014), עליהם הסתמכתי בגזר דיני בת"פ 23869-04-14 מדינת ישראל נ' מאיר כהן (2015), פסקה 41(1)).

33. הבאתי בחשבון גם את תקופת מעצר הבית הארוכה, שבה שהה הנאשם, שבחלקה היה מעצר בית מלא, ובחלקה - יצא הנאשם לעבודה והיה במעצר בית לילי, וכל זאת מבלי שהפר את מעצר הבית במשך כמעט שנתיים.

לעניין המעצר בפועל, של 12 ימים, אותם אנכה מתקופת המאסר בעבודות שירות.

34. נתון נוסף שנכנס למערכת השיקולים הוא ההמלצות (כפולות) של שירות המבחן (ראה: פסקה 10 ופסקה 12 לעיל), לפיהן, אם העונש יהיה מאסר, עליו להיות בעבודות שירות. כידוע, אין חובה לאמץ באופן עיוור את המלצות שירות המבחן, אך, עדיין, יש להם חשיבות ומשקל, המשקפים עמדה של גוף מקצועי, אובייקטיבי, על אף שנקודת מבטו היא רק זו של הנאשם.

סיכום

35. בהביאי בחשבון את השיקולים האמורים, אני מטיל על הנאשם את העונשים הבאים:

א. חמישה חודשי מאסר בעבודות שירות, שמתוכם ינוכו 12 ימים (הם ימי מעצרו מיום 28.7.13 ועד 8.8.13).

הנאשם יתייצב ביום 22.7.15 ביחידת עבודות שירות, מפקדת מחוז הדרום, בבאר שבע, לא
יאחר משעה 10:00 בבוקר. עבודות השירות יבוצעו בגבעת התחמושת, שדרות אשכול 5
ירושלים, חמישה ימים בשבוע, 8.5 שעות עבודה יומיות.

ב. מאסר על תנאי של חמישה חודשים, אותם ירצה הנאשם אם יעבור בתוך שלוש שנים מהיום,
עבירה מן העבירות בהן הורשע.

ג. מאסר על תנאי של שלושה חודשים, אותם ירצה הנאשם אם יעבור בתוך שלוש שנים מהיום,
עבירה של תקיפה (לרבות תקיפה סתם) או עבירת גניבה מכל מין וסוג שהוא.

ד. אני מורה לנאשם לפצות את המתלונן בסך של 2,000 ₪, שישולמו בחמישה תשלומים של
400 ₪, כל חודש, החל מיום 1.3.2015.

ה. בנוסף לכך, אני מטיל על הנאשם צו מבחן לשנה מהיום, כאשר במסגרת זו ישתלב הנאשם
בטיפול במסגרת היחידה לקידום נוער, ושירות המבחן ינסה לשלב אותו בקבוצה טיפולית של
שליטה בכעסים.

36. זכות ערעור לבית המשפט העליון בתוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, כ"ב אייר תשע"ה, 11 מאי 2015, במעמד ב"כ המאשימה, הנאשם וב"כ.

**משה דרורי, שופט
סגן נשיא**